

?Šta je grijeh

<"xml encoding="UTF-8?">

?Šta je grijeh

Grijeh znači suprotstavljanje Božanskim zakonima i slijeđenje strasti bez ikakvih ograničenja i uvjeta. Prvo načelo koje želim predložiti čitaocima jeste da čak i ukoliko ostavimo islamska naučavanja postrani, ne možemo sve svoje želje i prohtjeve potpuno neograničeno i slobodno upražnjavati. Puno je prepreka na putu koje su u koliziji sa našom slobodom te nam ne dozvoljavaju potpuno ispoljavanje tih želja. Ovom prilikom navest ćemo nekoliko primjera koji su jasni svim slojevima društva.

1. Zamislimo da na vrhu četverospratne kuće stoji golub. Ti se nalaziš nekoliko metara od njega na istoj zgradi. Golub donosi odluku da preleti s jedne strane ulice na drugu i da sjedne na krov suprotne zgrade. U jednom trenutku širi krila i polijeće. Ti, također, poželiš da poletiš poput njega, ali, za razliku od njega, nemaš sredstva za letenje, a ni moć odupiranja sili Zemljine teže. Zakon Kreacije te sprečava u tvom naumu. Ukoliko ne budeš obraćao pažnju na prirodni zakon koji te sprečava, već mu se budeš odupirao, čim skočiš s namjerom da pređeš na drugu zgradu, nećeš se udaljiti ni metar od svoje zgrade a sila Zemljine teže će te zgrabiti svom silinom, povući će te ka zemlji i istog trena kazniti zbog prijestupa. Slomit će ti se lobanja, prosut će ti se mozak, krv će pasti na tlo i time će biti okončan tvoj život. Ovom prilikom kao da će zakon Kreacije kazati: Ovo je kazna za one koji čine grijeh i koji krše zakone Univerzuma. Po ovom pitanju (u odnosu prema kršenju zakona Univerzuma i kažnjavanju od strane tih istih zakona) svi su ljudi isti: oni sa imanom ili bez imana, postači i nepostači, komunisti i nekomunisti... Pametni ljudi, da ne bi kršili zakone Kreacije i tako došli pod njihov udar, sa rečene zgrade se spuštaju stepenicu po stepenicu do zemlje, onda prilaze drugoj zgradi i opet stepenicu po stepenicu se penju na nju te stižu zdravi i čitavi. Na ovaj način oni praktično pokazuju da slušaju i pokoravaju se neumoljivim zakonima Univerzuma. Dijete po svom fitretu ima želju da se kreće i djeluje potpuno slobodno. Ono želi sve uzeti,

svaku stvar želi dodirnuti i raditi onako kako želi, a ubrzo shvata da ne postoji apsolutna sloboda. Ono jako voli majčine grudi, koje za njega predstavljaju sredstvo prehranjivanja, ali kada mu majka odmakne grudi u toku dojenja, dijete shvata da mu njene grudi nisu uvijek na raspolaganju. Treba plakati i vrištati da privuče majčinu pažnju prema sebi i da ponovo dobije njene grudi. Još jedno od dječijih zadovoljstava dolazi do izražaja kada ono stekne sposobnost da otvara prste i uzima stvari. Ono želi zgrabiti sve što vidi oko sebe: jabuku, hljeb... Ponekad –

budući da nema osjećaj za udaljenost – želi iz bešike dohvatiti sijalicu, pa čak i mjesec na nebu, a ponekad spušta ruku u vatru ne bi li dohvatilo lijepe vatrene cvjetove, pri čemu sprži prste i vrišti. Na ovaj način dijete vrlo brzo razumijeva da ne postoji apsolutna sloboda i da ne može činiti sve što želi.

Kada dijete malo odraste i prohoda, dolazi do bazena s ribama i uočava kako ribe lagahno plivaju. U skladu sa zahtjevima dječije slobodne prirode ono tada poželi da poput ribe pliva u vodi. Pada u vodu i počinje da se guši. Utom majka stiže i vadi ga polumrtvog iz vode. Kada dođe svijesti, nakon što mu se malo stanje poboljša, gleda u vodu i shvata da nema potpunu slobodu i da ne može plivati u vodi poput ribe.

U svakom slučaju, čovjek se od samog djetinjstva, korak po korak, suočava sa prirodnim preprekama. Svakog dana sve više se upoznaje sa svojim ograničenjima i otkriva da se njegove želje suočavaju sa preprekama te da ne može činiti i slobodno realizovati svoja htijenja.

2. Druga prepreka koja se pojavljuje na putu čovjekovih želja i htijenja jesu zakoni higijene i medicinske apstinencije, koji sami po sebi predstavljaju jednu granu na drvetu prirode. Bolesnik ugleda voćku, slatkiš ili neku drugu hranu, želio bi to pojesti, ali ga dijabetes u tome zaprečava.

Ukoliko uznastoji slijediti svoje želje te pokuša pojesti slatkiše i voćke, suočit će se sa raznolikim nevoljama i tegobama. Također, onaj koji ima problema sa jetrom mora se kloniti mnoštva ukusnih i priyatnih jela – a sve zato što mu je to zabranio ljekar.

Ponekad nevolje djeluju tako jedinstveno da bolesnik biva prinuđen da sve svoje želje ostavi postrani i da se zadovolji samo jedenjem nekoliko zelenih listova i kuhanim voćem. Tu, međutim, nema izbora: ili se mora okrenuti od svojih želja te čuvati svoj život, ili slijediti svoje štetne želje, a zanemariti savjet doktora te upasti u još teže zdravstvene tegobe, pasti u postelju – pa možda i umrijeti – i tako vlastitim očima vidjeti kaznu za svoje nepoštovanje propisa.

3. Državni zakoni također predstavljaju jednu od velikih prepreka čovjekovim prohtjevima.

Ukoliko država želi opstati i imati uređeno društvo, ona treba uspostaviti zakone i granice za svaku osobu, čime će zakon udariti okvire za svačije želje i prohtjeve i spriječiti ljude da prelaze zacrtane granice. Sâmo ovo ustvari znači svojevrсно sputavanje čovjekovih želja i htijenja.

Neki pojedinci ponekad su nezadovoljni ograničenjima koja im nameću državni zakoni. Zbog toga se bune, želeći da budu potpuno slobodni. Htjeli bi da govore šta god im je volja i da putuju gdje god im je volja. Ali izvršna instanca zakona primorava ih na poslušnost i pridržavanje. Jedan zapadnjak je kazao: Zakon je poput uzda u ustima divljeg konja protiv kojih se ponekad buni, s tom razlikom što uzdama na konju upravlja čovjek, dok je uzde zakona čovjek sam sebi nametnuo i ponekad se buni protiv njih. Ponekada gladni prolaznik poželi da se okoristi poslasticama i voćem iz prodavnice pored koje prolazi, ili neki pohotni mladić želi da zadovolji svoju seksualnu strast sa ženom koja prolazi ulicom, ali ih snaga zakona pazi i žestoko kažnjava u slučaju realizovanja nezakonitih prohtjeva.

Ova tri navedena nivoa vrijede u cijelom svijetu – čak i kada izuzmemo vjeru i rasu ljudi. Suprotstavljanje bilo kojem od njih predstavlja kršenje zakona i grijeh. Islam je, također, sve njih uzeo u obzir i svojim je sljedbenicima dao potrebna upozorenja i pouke.

Slijedenje tjelesnih prohtjeva, koji su u suprotnosti sa prirodnim, higijenskim i društvenim zakonima, zabranjeno je od strane islamskog Zakonodavca. Značajan dio grijeha u islamu odnosi se na ispoljavanje pokvarenih želja i prohtjeva.

Samoubistvo je grijeh i zabranjeno je po šerijatu na kakav god način ono bilo izvršeno: bilo da se čovjek strovali sa zgrade, da se baci u vodu ili da se otruje. Grijeh je nanijeti sebi opasan udarac i ugroziti vlastito zdravlje, tj. baciti se vlastitim rukama u propast. Postiti mjesec Ramazan, ukoliko šteti zdravlju, ne samo da nije obavezno, već je zabranjeno. Činjenje društvenih prekršaja, izazivanje nesigurnosti i narušavanje reda, nasrtanje na imetak, živote i čast ljudi i svaki drugi prohtjev koji je suprotstavljen interesima zajednice, smatra se .zabranjenim i grješnim